

navnlig ikke for de menige Medlemmer af dette høje Ting. Ganske vist tror jeg, at det er de mest udmærkede Mænd, vi har i Finansudvalget, og at det ikke vilde være muligt hverken i eller udenfor denne Sal at finde 15 Herrer, der kunde gøre det bedre, end Finansudvalget gør det. Derfor synes jeg ogsaa, det er farligt, at man somme Tider sender hele Finansudvalget ud paa Rejse paa samme Tid. Der kunde hænde dem noget menneskeligt, og det vilde være i høj Grad uheldigt for dette høje Ting. Men selv de mest udmærkede Menneskers Arbejdskraft har dog en vis Grænse, og det forekommer mig ganske besynderligt, at det skal være nødvendigt at lægge alt Arbejdet i Finansudvalget, saaledes at dette Lovforslag skal vende tilbage derfra 2 Dage før Rigsdags-samlingen Slutning med et Underskud paa Finanserne paa 200 Mill. Kr. Det var mere rimeligt, synes jeg, om man fordelte Arbejdet noget mere. Det forekommer mig, at adskillige af de Ting, der staar i dette Lovforslag, burde have været gjort til Genstand for særlige Love. Jeg nævner en saadan Ting som Købet af de fem Slotte i Sønderjylland, som kostede 5 400 000 Kr. Det var dog vist rimeligt, om det var sket ved en særlig Lov. Jeg kan ogsaa nævne saadant noget som de mange Gesandtskabsbygninger, der er købt. Jeg ved ikke, hvorfor de skal komme listende ind ad Finansudvalgets Bagtrappe og ikke komme mere officielt frem her i Tinget. Eller naar man foreslaar Ting som Understøttelse af hjemvendte fra Rusland. Bevares, jeg har al mulig Respekt for de hjemvendte og vil gerne være med til at understøtte dem; men hvorfor ikke komme med et særligt Lovforslag om dette Spørgsmaal? Det gør man jo dog, naar det drejer sig om, at hjemmeværende Danske skal understøttes; naar man skal give Understøttelse til arbejdsløse Fiskere, eller hvem det nu er, sker det ved særlige Love. Hvorfor da ikke ogsaa gaa den Vej i et saadant Tilfælde? Jeg tror, at hvis man gjorde det, tog man større Hensyn til den offentlige Mening her i Landet, saa at den kunde blive klar over Spørgsmaalet, inden det blev løst. Og derved vilde man ogsaa tage større Hensyn til Pressen, som nu har meget vanskeligt ved at skaffe sig Oplysninger om, hvad det er, der i Virkeligheden sker. Man ser derfor ogsaa Pressen bringe Oplysninger fra Finansudvalgets Møder, hvilket i og for sig er ganske meningsløst, da det er et hemme-

ligt Udvalg. Det maa aabenbart gaa saaledes til, at Pressen løber omkring til forskellige Medlemmer og skaffer sig Oplysninger, men det er sikkert ikke nogen heldig Maade. Skal den fortsættes, vil jeg henstille, at man gaar samme Vej, som man er gaaet i Tyskland, hvor man i hvert Fald tidligere havde det saakaldte Hovedudvalg. Og hvis jeg ikke husker meget fejl, har man haft noget lignende i England, i hvert Fald før Krigen, et Udvalg, hvor man behandlede saadanne store økonomiske Spørgsmaal halvt offentligt, saa at i alt Fald alle Rigsdagsmænd kunde overvære disse Forhandlinger. Den Behandling, der her er foregaaet, synes mig ikke at være overensstemmende med rimelige Forhold i almindelig parlamentarisk Henseende og heller ikke med Grundlovens Fastsættelse af, at Lovforslag skal underkastes 3 Behandlinger, og at Finanslovforslaget først fremlægges i Folketinget. Finansloven er jo i Virkeligheden blevet det mindre og Tillægsbevillingsloven det større, det, hvor de egentlige Stridsspørgsmaal afgøres. Jeg henstiller altsaa, at man i Fremtiden kommer ind paa at arbejde paa den Maade, at saa mange Spørgsmaal som muligt afgøres ved særlige Love, og at Tillægsbevillingsloven ikke svulmer op til noget ganske storslaaet, som den har gjort i Aar.

Maa jeg endnu nævne et enkelt Spørgsmaal, som man har afgjort paa dette Tillægsbevillingslovforslag, nemlig Tilskuddet til Graasten Havn. Jeg har i og for sig intet imod dette Tilskud, men jeg har lagt Mærke til, at der i Pressen er fremkommet flere Krav om at yde Tilskud til andre Havne i de sønderjydske Landsdele, Haderslev og Sønderborg, maa-ske ogsaa Aabenraa, og det kunde maa-ske være lige saa eller endnu mere nødvendigt end det Tilskud, der allerede er eller vil blive bevilget til Graasten Havn. Naar der foreligger en saadan ny Opgave som at give Tilskud til Havne, hvad vi ellers ikke bruger, naar det ikke er Statshavne, var det naturligt, synes jeg, at man underkastede hele dette Spørgsmaal en samlet Overvejelse og Afgørelse, saaledes at det kunde blive drøftet under eet, og man kunde danne sig et Overslag over, hvor meget man kunde ofre paa den Opgave.

Maa jeg med det samme, jeg er ved de sønderjydske Landsdele, udtale min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte i Gaar om, at man